

«Από τη στάχτη θα αναγευυηθεί το Κ.Κ.Ε.»
N. Ζαχαριάδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΜΑΗ 1987 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 42 ΔΡΧ. 30

ΜΕ ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ:

Ο ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΗΝ ΑΠΑΤΗ ΤΗΣ «ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ»

Όταν είχαν ξεπατήσει κοινά το ένα μετά το άλλο, τα σκάνδαλα της ΔΕΗ και του Ασπροπύργου, τα είχαν εξηγήσει σαν έκφραση πολιτικών αντιθέσεων φράζοντάς τους στο ΠΑΣΟΚ.
Ήταν χαρακτηριστικό το πόσο άμεση και μαζική ήταν στην δεξιά περίπτωση η αλλαγή της ηγεσίας στην ΔΕΠ (Δημόσια Επιχείρηση Πετρελαιοειδών) και στη Διεύθυνση του Ασπροπύργου. Ο Παπανδρέου δεν είχε περιμένει τότε, κάποια δικαστική κρίση για να περάσει σε καθαρισμούς ηγετικών διευθυντικών στελεχών (το ίδιο άλλωστε είχε γίνει και στη ΔΕΗ).
Σήμερα ισχυρίζεται ο Παπανδρέου ότι δεν ήθελε να συζητηθούν στην Βουλή τα σκάνδαλα επειδή ήθελαν πρώτα να αποφανθεί η δικαιοσύνη. Τη δικαιοσύνη δηλαδή τη χρησιμοποιεί όπου τον συμφέρει. Όταν είναι για να Ζαχαριαρίσει στην διαίκτηση δεν την χρησιμοποιεί, όταν είναι για συζήτηση στην Βουλή τότε την επιστρατεύει.

Από τη μέρα της Νέας Δημοκρατίας είδα π' αυτό τον κοινοποικιακό ανταγωνισμό και τα σκάνδαλα που εξελισσόταν η μια φραζιολογία στην άλλη μια θεωρούσε η κοινότητα για να εμφανιστεί η ίδια πάλι ιεραρχία της «κλίμακας» λέγοντας ότι ο κρατικός μηχανισμός, απάντησε στη σύμβαση του ΠΑΣΟΚ.

Ο Παπανδρέου απάντησε με την «ουνοεστία» όχι μόνο ότι το χρέος της δικιάς του δικαιοσύνης, αλλά και ότι είναι της Ν.Δ. δηλαδή από τη «44 Αιχμή» σημαίνει απάντησε λέγοντας: «Είρασε, κείσε, απάτερες, αλλά είρασε και πείσε».

Αυτός ο συγχρωτισμός του είναι το σχέδιο άλλο σύστημα. Οι μίζες, οι μερίδες, η διαφθορά που επέλεξε το κρατικό μηχανισμό (αλλά και στην κοινωνία) είναι οπότε και το ελληνικό κελερτικό γραφειοκρατικό κράτος. Είναι

δηλαδή πιο πάνω η διαφθορά του κράτους και από το ΠΑΣΟΚ και από τη Ν.Δ. Αυτό θα συμβάλει αναπόφευκτα και στο μέλλον όσο αυτό το διεφθαρμένο κράτος δεν θα τρεκιστεί και διαλυθεί για να στηθεί πάνω στα ερείπια του ένα κοινωνικό λαϊκό κράτος.

Ακριβώς γι' αυτό το λόγο εργαζόμαστε από τις σημερινές συνθήκες, όπου δεν βρίσκεται στην ημερήσια διάταξη η επαναστατική συντριβή αυτού του κράτους, μας ενδιαφέρει περισσότερο ο πολιτικός ανταγωνισμός που κρέβεται πίσω από τα σκάνδαλα. Είναι δηλαδή χαρακτηριστικό της εποχής και των εξελίξεων ότι οι μεγάλοι σκάνδαλα, αλλά τα όσα φανερόνται. Δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι όλα ανεξαιρέτως έχουν αναμοχλευστεί και προβληθεί μέσα από κέ- κελος του ίδιου του ΠΑΣΟΚ και όχι από την Ν.Δ. ή από γενικά αν-

δέτρους- κρατικούς γραφειοκράτες ή από το λαό.
Η εμφάνιση των σκανδάλων και όχι τα ίδια τα σκάνδαλα είναι το πραγματικό σκάνδαλο στη «χώρα της μίζας». Πρόκειται στην ουσία για την τρομαχτική εξέταση των αντιθέσεων μέσα στο ΠΑΣΟΚ και την κυβέρνηση και την ραγδαία αποσύνθεση του κομματικού και κυβερνητικού μηχανισμού που αυτή συνεπάγεται.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΡΟΜΕΤ

Αυτό το φαινόμενο πρέπει να αναλυθεί. Και ήρθε η ώρα του να αναλυθεί γιατί το ίδιο γίνεται πιο διαφανές, πιο εποπτικό, πιο εύλωτο. Αποκαλύπτεται το ίδιο το μυστικό του.

Αυτό είναι το ιδιαίτερο στο σκάνδαλο της ΠΡΟΜΕΤ. Εδώ η σύγκρουση εμφανίσε καθαρά αυτό που έκρυβαν ή μισόκρυβαν τα προηγούμενα σκάνδαλα, εμφάνισε καθαρά μια πολιτική αντίθεση. Αυτή αναφέρεται σε έναν ισχυρό οικονομικό παίχτη, τον Πέτσο, και σε ένα ισχυρό κομματικό στέλεχος, την Βασίλη Παπανδρέου, του Εκτελεστικού Γραφείου του ΠΑΣΟΚ.

Ο Πέτσος διοχέτευσε τη θέση ότι θα περάσει σε διαχειριστικό έλεγχο την ΠΡΟΜΕΤ (Εταιρεία κρατικού εμπόριου) επειδή δέχεται επίθεση

από τους κομματικούς του ΠΑΣΟΚ στο υπουργείο του, που και' αυτόν σημαίνει ότι δέχεται επίθεση από τους ανθρώπους της προκατόχου του Βάσου Παπανδρέου (ΒΗΜΑ 10.5.).

Όσο για την Β. Παπανδρέου αυτή πάλι διοχέτευσε στον τύπο τη θέση ότι η μεμόδεση της προσωπικής της σπύλωσης οφείλεται σε μια δεξιά στροφή της κυβερνητικής πολιτικής.

κού καπιταλισμού, πράγμα που σημαίνει ότι τουλάχιστον από οικονομική άποψη βρίσκεται πιο κοντά στις φιλοειρωπαικές και φιλοδυτικές δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ και της αστικής τάξης γενικότερα. Βέβαια την ανάπτυξη του ιδιωτικού καπιταλισμού δεν την έχει αρνηθεί ούτε η Β. Παπανδρέου, ούτε ακόμα ο Αρσένης παλιότερα, ούτε και το ψευτο-ΚΚΕ.

Η διαφορά του Πέτσου είναι ότι

Αυτές είναι οι λέξεις κλειδιά: Δεξιά στροφή, και κομματικοί για να αποκηρυχθούν και να αποκηρυχθούν μόνο με ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια κέρδους, να δέχεται πέρασμα μετατροπή μεγάλων προβληματικών σε Α.Ε. μέσω του χρηματιστηρίου και τέλος να ικανοποιήσει όλες τις απαιτήσεις του ΣΕΒ για να κάνει το ιδιωτικό κεφάλαιο επέχταση εγκαταστάσεων και επενδύσεις στο λεκανοπέδιο της Αττικής βαρύνοντας το παραπερα με ρύπανση.

Με λίγα λόγια η πολιτική Πέτσου βάζει σε αμφισβήτηση την κυριαρχία του κρατικού καπιταλισμού στην οικονομία.

το παράκανε σε σχέση με τους άλλους με το να δέχεται λειτουργία τον προβληματικών μόνο με ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια κέρδους, να δέχεται πέρασμα μετατροπή μεγάλων προβληματικών σε Α.Ε. μέσω του χρηματιστηρίου και τέλος να ικανοποιήσει όλες τις απαιτήσεις του ΣΕΒ για να κάνει το ιδιωτικό κεφάλαιο επέχταση εγκαταστάσεων και επενδύσεις στο λεκανοπέδιο της Αττικής βαρύνοντας το παραπερα με ρύπανση.

Η ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗΣ
Η μέχρι τα τώρα πολιτική των τσοσκοικών κυβερνήσεων εξασφάλιζε την συντριβή του μεγάλου ι-

διωτικού κεφάλαιου. Ο Παπανδρέου αξιοποίησε εκείνες τις τάσεις που είτε από προαιουτική, τριτοκοσμική, είτε από κρατικό- γραφειοκρατική άποψη ήθελαν την ανάπτυξη του κρατικού καπιταλισμού για να αποδυναμώσει οικονομικά και κατά συνέπεια πολιτικά τις δικτικές δυνάμεις που είχαν σαν κέντρο το μεγάλο ιδιωτικό κεφάλαιο. (Μποδοσάκης, Σκαλιστήρης, Κατσώμας, Δράκος κ.λπ.) Με λίγα λόγια ο Παπανδρέου είχε τον ίδιο στόχο με το ψευτο-ΚΚΕ.

Πρέπει όμως εδώ να το τονίσουμε ότι η κυριαρχία του κρατικού καπιταλισμού καθόλου δεν σημαίνει την εξαίτηση του ιδιωτικού κεφάλαιου. Ίσα- ίσα σ' αυτό το κεφάλαιο βρίσκεται μια πλατιά βάση στήριξης ο κρατικός γραφειοκρατικός ή όχι - καπιταλισμός.

Η Β. Παπανδρέου ήταν υπέρ της ανάπτυξης του ιδιωτικού καπιταλισμού στη βιομηχανία, αλλά είχε εκκράσει και' επανάληψη την θέση ότι μόνο η μικρή ιδιωτική βιομηχανία είναι αποδοτική. Αυτή η θέση μπορούσε να γίνει ανεκτή από το ψευτο-ΚΚΕ που παρ' όλα αυτά κατηγορούσε τη Βασίλη με την βοήθεια του Αρσένη για συμβιβασμό με την Εθνική Τράπεζα (Συζήτηση στη Βουλή πριν από ένα εξάμηνο).
Μια θέση όμως που θα αναβίονε την ισχύ ενός καπιταλισμού έξω από το κράτος είναι ιερουσία για το ψευτο-ΚΚΕ και τις ρωσοφιλικές δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ.

Δεν είναι της ώρας η συζήτηση αν ο κρατικός ή ο ιδιωτικός καπιταλισμός προσφέρεται περισσότερο για την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων στην χώρα μας. Λέμε τώρα μόνο τούτο ότι, έτσι γενικά τοποθετημένο το ερώτημα δεν έχει απάντηση και γι' αυτό η κρατικιστική γενικά πολιτική δεν είναι καθόλου πιο αριστερή από την φιλοιδιωτική γενικά οικονομική πολιτική της αστι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ Αντιμέτωποι με την κρατική τρομοκρατία

Εκεί που οι εργαζόμενοι ξεπερνάν τα προβλήματα που επέβαλε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, η και ακόμα εκμεταλλεύονται τις αντιθέσεις μέσα στα πλαίσια της, και βγαίνουν στον απεργιακό αγώνα, διεκδικώντας το ωρομίσθιο τους, εκεί καρδοκεί η ανοιχτή βία και τρομοκρατία από τα ΜΑΤ, τις δίκες και τις δικαστικές απαγορεύσεις των αγώνων.

Ένα όργιο κρατικής βίας έχει εξαπολυθεί το τελευταίο διάστημα απέναντι σε κάθε κινητοποίηση των εργαζομένων. Κομμάτι όμως βία και τρομοκρατία δεν είναι σε θέση να σταματήσουν τους αγώνες των εργαζομένων που αναπόφευκτα ξεσπάν κάτω από το βάρος της φτώχειας και της ανέχειας που έχει ρίξει τον λαό μας η αντεργατική κλίμα Παπανδρέου.

Αγωνίες ξεπυλών στα εργαζομένα, που παρά ακόμα την μικρή τους κλίμακα και το εξοχισμένο σ' ένα βαθμό των αιτημάτων τους, διεκδικούν πως η εργατική τάξη αλλά και άλλο πλάτος στρώματα εργαζο-

μένων σαν τους καπιτοπαράγωγους προσφάται, είναι διατεθειμένα να αντισταθούν στην ληστεία του μόνιμου τους. Οι εργαζόμενοι όλο και πιο πολύ ξεπερνούν τα δεσμά που έχει επιβάλλει η ΕΣΑΚ και οι κόμ-

ειδούς εργατοπατέρες και αγροτοπατέρες μέσα στις γραμμές τους και βγαίνουν στον στίβο του ταξικού αγώνα, περιφέροντας την κρατική βία και τρομοκρατία.

Η πολιτική του βουρδουλα, ποτέ δεν μπορεί να συγκρατήσει την οικονομική αγανάκτηση ενός λαού. Το ίδιο θα γίνει και σήμερα:

- Οι καπιτοπαράγωγοι της Πιερίας, εμπνευσμένοι από την θέση του μάρτυρα της αγροτιάς Χαριζοπούλου, δυνάμεων τον αγώνα τους. Σημερινά της 1ης του Μάη κλείνουν την Εθνική οδό Θεσσαλονίκης - Κατερίνης στον κόμβο Αγιοπούλη, για να δεχθούν άγρια επίθεση από τα ΜΑΤ με δακρυγόνα, καυτογόνα και γκλόμπες. Οι αγρότες αμύνονται με κάθε μέσο σ' αυτή την επίθεση υπερασπιζόμενοι το δικαίωμα της διαδηλώσεως. Μετά από 4 ώρες οι αγρότες αδειάζουν τον δρόμο, ενώ το απόγευμα οι αγροτοπατέρες της Ομοσπονδίας Αγροτικών Συλλόγων Πιερίας (ΠΑΣΟΚ - ΦΕΥΤΟΚΚΕ) μπροστά σε 5.000 αγανακτισμένους αγρότες αποφασίζουν τη λήξη του συλλαλητηρίου, κάτω από τις φωνές αγανάκτησης των αγροτών: «Προδότες», «Πουλιάτε τον αγώνα».
- Από την άλλη μεριά η Ομοσπονδία Δημοκρατικών Αγροτικών Συλ-

λόγων, όργανο της Ν.Δ. αρνείται και αυτή την συνέχεια του συλλαλητηρίου, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά στην πράξη τον αντιλαϊκό χαρακτήρα αυτού του κόμματος και την δειμαγωγία του. Πολλά είναι τα συμπεράσματα, που πρέπει να βγάλουν όχι μόνο οι αγρότες, αλλά ολόκληρος ο εργαζόμενος λαός, από το ανοιχτό αυτό ξεπούλημα. Και πάνω απ' όλα για την ανάγκη ενός νέου πραγματικά αγωνιστικού κινήματος, συνεχή υπερασπιστή των ταξικών τους συμφερόντων.

• Οι εργάτες της COCA - COLA στην Θεσσαλονίκη συνεχίζουν για πάνω από 4 βδομάδες τον απεργιακό τους αγώνα, ενάντια στην τρομοκρατία των ΜΑΤ, που καθημερινά φτιάχνουν κλοιό γύρω από τα φορτηγά που νοίκιασε η εταιρεία για να μεταφέρει τα προϊόντα της.

Απέναντι σ' αυτόν τον απεργιαστικό μηχανισμό οι εργάτες προσπαθούν να περιφρουρήσουν το δικαίωμα της απεργίας, για να αντιμετωπίσουν τα ρόπαλα των ΜΑΤ και τις δικαστικές αποφάσεις για «παράνομη» απεργία.

• Οι εργάτες στο εργοστάσιο ΒΙΤΡΟΥΒΙΤ στη Θεσσαλονίκη συνεχίζουν την απεργία τους διεκδικώ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ... ΕΠΙΣΚΕΥΗ

Όσο θα πλησιάζει ο καιρός που ο Παπανδρέου θα είναι υποχρεωμένος να δώσει μια τελεσίδικη απάντηση στους αμερικανούς για το ζήτημα των βάσεων, τόσο θα πληθαίνουν οι επισκέψεις παραγόντων και οι πιέσεις του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Η παραμονή ή όχι των βάσεων έχει μια καθοριστική σημασία για τους αμερικανούς, αφού την συνδέουν με την τύχη της Ν.Α. πτέρυγας του ΝΑΤΟ, κι έτσι ποτέ με τους ανοιχτούς εκβιασμούς (όπως π.χ. απειλή για οριστικό εμπάργκο με πρόσχημα την τελευταία ενέργεια της «17 Ν.») και τότε με την πίεση δια της διπλωματικής οδού, αυτοί επιδιώκουν να κλείσουν αυτή την πληγή τους, μια που το κλίμα στις ελληνοαμερικανικές σχέσεις είναι ήδη φορτισμένο.

Στα πλαίσια αυτά της διπλωματίας ήρθε πρόσφατα στη χώρα μας ένα άλλο καλόπιστο των ΗΠΑ κει- κειπος Λισφελντ, αρμόσιος για θέμα-

τα νότιας Ευρώπης στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ, για να βολεδοσκοπήσει την κατάσταση και να «ενημερωθεί» για τα εκκρεμή ελληνοαμερικανικά θέματα (βάσεις) και για τις ελληνικές θέσεις στα Αγκαιο και στην Κύπρο.

Πέρα από τις συνομιλίες που είχε με την κυβέρνηση στα θέματα αυτά, φάνηκε, όπως γράφτηκε στον τύπο, ότι ένα από τα βασικά θέματα που επιδίωκε να συζητήσει και να ενημερωθεί αυτός ο αρμόδιος, ήταν το θέμα των σχέσεων Ελλάδας - Βουλγαρίας, που όπως λέγεται απασχολεί ιδιαίτερα το υπουργείο εξωτερικών και το Πεντάγωνο των ΗΠΑ.

Αυτό είναι ένα νέο στοιχείο. Με την πρόσφατη κρίση, στο Αγκαιο δεν θα μπορούσε η μετατροπή του αντιτουρκικού μέτωπου σε αντιαμερικανικό και η στραμια διαμόρφωση των αντιπάλων στρατοπέδων, να μην δημιουργήσει υποψίες.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

Η Πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση της ΟΑΚΚΕ

ΘΕΡΜΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΣΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΜΜΑ

Πάνω από 200 εργαζόμενοι στήριξαν με την συμμετοχή τους στην Πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση στη Κάνιγγος, την τολμηρή απόφαση της ΟΑΚΚΕ να μην αφήσει το γιορτασμό της Πρωτομαγιάς στους εχθρούς της εργατικής τάξης, αλλά να αναλάβει η ίδια να εκφράσει αυτή την μέρα την διεθνιστική αλληλεγγύη τα αιτήματα και τους πόθους της εργατικής τάξης.

Η μεγάλη μαζικότητα της συγκέντρωσης —σύμφωνα με τους σημερινούς ρυθμούς ανάπτυξης του κινήματος— η ολόθερμη αποδοχή της επιλογής του σ. Η. Ζαφειρόπουλου από τους συγκεντρωμένους και η υποστήριξη της γραμμής μας, έδειξαν πως ο δρόμος που ανοίξει η ΟΑΚΚΕ όσο δύσκολος και να είναι δεν μπορεί παρά να οδηγεί επιμονα και σταθερά στην οικοδόμηση του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Γιατί τη στιγμή που όλα τα υλοκείμενα του οπορτουνισμού μέσα στο μ - λ κίνημα, υποτάσσονται όλο και πιο πολύ στον σοσιαλφασισμό, η ΟΑΚΚΕ βαδίζει όλο και πιο πολύ στο δρόμο της ανάληψης της ευθύνης για την καθοδήγηση του κινήματος.

Αυτό έκφρασε την Πρωτομαγιά η συγκέντρωση της Κάνιγγος.

Αυτό έκφρασε την Πρωτομαγιά η «βόλτα» στις στήλες του Ολυμπίου Λιός, τον διαρρηχτόν της λεγόμενης «Κομμουνιστικής Αναγέννησης» του ΚΚΕ μ - λ και όλου του τροτσκιστικού συνδυασμένου.

Την συγκέντρωση άνοιξε ο σ. Κ. Λιακόπουλος από την μεριά της Κ.Ε., ο οποίος αφού αναφέρθηκε σύντομα στη σημασία της διοργάνωσης αυτής της συγκέντρωσης, έδωσε τον λόγο στον σ. Η. Ζαφειρόπουλο γραμματέα

της Κ.Ε. της Οργάνωσης.

Μέσα σε γενική συγκίνηση ο σ. Ζαφειρόπουλος κάλεσε σε ενός λεπτού σιγή στην μνήμη του μάρτυρα της αγροτικής Χαρισσόπουλος —σαν ένδειξη τιμής στους αγώνες και στις θυσίες όλων των καταπιεσμένων αυτής της χώρας.

Στη συνέχεια με σαφήνεια και ιδιαίτερη γλαφυρότητα ο σ. ανέλυσε τις θέσεις της Οργάνωσης και τα καθήκοντα του κινήματος σήμερα.

Όλο και πιο πολύ οι συγκεντρωμένοι συσπειρώνονταν γύρω από την ομιλία του σ. και έκφραζαν με χειροκροτήματα και συνθήματα, την αποδοχή τους στις θέσεις της οργάνωσης.

Η Πρωτομαγιά του 1987 άνοιξε καινούργιους δρόμους για την ΟΑΚΚΕ έβαλε δηλαδή νέα καθήκοντα μπροστά μας!

Στην αρχή της ομιλίας το φ. σύνθημα «Εργάτες της Ελλάδας που επιβάλλουν μια ξεχωριστή συγκέντρωση στην πλατεία Κάνιγγος από την ΟΑΚΚΕ ενάντια στους δύο πόλους της εξουσίας της εργατικής τάξης στις στήλες του Ολυμπίου Λιός και στο Παβό του Αργεσι».

Αναφέρθηκε στο διεθνιστικό χαρακτήρα της Πρωτομαγιάς και έδωσε έμφαση στο ζήτημα ότι για κάθε βήμα ομήρου του εργατικού και του λαϊκού κινήματος προς τα μπρος είναι απαραίτητο να ξεχωρίζουμε τι είναι αριστερό και τι είναι δεξιό σε παγκόσμια κλίμακα.

Στη συνέχεια μίλησε για την ιστορική κατάσταση και την πολιτική του Α. Παπανδρέου λέγοντας:

Η ΑΝΤΙΠΟΥΡΚΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Έχει γίνει μια κοινή ανακάλυψη, από η. απλή τη γλώσσα ότι η Τουρκία θέλει τη νίκη του Αιγίου.

Αυτό είναι μια απάτη, που ξεκινάει σαν λάθος. Όταν η αστική τάξη έλασε στη Κύπρο το 1974 και το όλο ανήλικον πραγματικά οι σοβινιστικές και επεξεργασμένες δηλώσεις των Τούρκων στρατοκρατών πιστεύει ότι αυτοί τους δικαίωσαν και τα νησιά.

Πράγμα το οποίο όμως, από τους διεθνείς συσχετισμούς και από ένα στοιχειώδη πολιτικό σοσιαλισμό που διαφέρει σήμερα στα εθνικά του Τρίτου κόσμου — η Τουρκία — οκτώ κι αν μιλούν στρατοκράτες — το ανεκρίνεται — δεν μπορεί και δεν θέλει να δικαίωσει τα νησιά. Και αυτές είναι επιτόπιες, κρατικές δηλώσεις της Τουρκίας.

Γιατί θα πρέπει να ποίμα και την πικρή αλήθεια. Οι Έλληνες σοβινιστές έχουν κάνει κι αυτοί εγκλήματα σε βάρος της τουρκικής μειονότητας στην Κύπρο. Κι αυτό ήταν ένα από τα πατήματα των Τούρκων επεκτατιστών για την επέμβαση τους.

ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Ένα τσάκισμα των σοβινιστών στην Ελλάδα και στην Τουρκία, η αντίληψη ενός πραγματικού δημοκρατικού αντι-ιμπεριαλιστικού κινήματος στην Ελλάδα, η αντίληψη του αντιφασιστικού κινήματος στην Τουρκία και το τσάκισμα των στρατοκρατών, είναι οι προϋποθέσεις για να δοθεί ειρήνη και ενότητα στην περιοχή.

Δεν είναι να πάμε με τη Ρωσία. Δεν είναι να γλύψουμε τα αποράγια της Αμερικής. Σαν λαός, σαν έθνος, σαν χώρα, θα είμαστε καταδικασμένοι αν περιμένουμε από αυτούς τους προπαιότες.

Όμως, το να ποίμα «ΟΥΤΕ ΑΜΕΡΙΚΗ - ΟΥΤΕ ΡΩΣΙΑ» δεν θα έφτανε σήμερα, αν δεν δείχνουμε και τον τρόπο με τον οποίο, η κάθε μία υπερδύναμη, προσπαθεί να περάσει τις θέσεις της στη χώρα μας.

Ο μόνος αμερικανικός ιμπεριαλισμός με

πο του, τόσο πιο πολύ μια λαϊκή διασπείρωση θα πηγαίνει στη Ν.Δ. Κι ας μην κλαιγόμαστε αυτοί ότι οι μάζες γίνανε καθιστεμένες. Οι μάζες θα πηγαίνουν στη Ν.Δ. για να διαμαρτυρηθούν για την πολιτική του ΠΑΣΟΚ, που είναι επίσης δεξιά. Που είναι το ίδιο το ΠΑΣΟΚ δεξιά.

Αυτό θα είναι ο λόγος που θα πάνε. Όμως και αυτό πρέπει να εμποδίσουμε. Αυτό πρέπει να το εμποδίσουμε ένα εργατικό

Αισιτικός δεν μπορούμε να έχουμε φωτογραφίες της πρωτομαγιάτικης συγκέντρωσης, από τεχνικό λάθος.

Αυτό είναι ο λόγος που θα πάνε. Όμως και αυτό πρέπει να εμποδίσουμε. Αυτό πρέπει να το εμποδίσουμε ένα εργατικό

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αυτό είναι μια απάτη, που ξεκινάει σαν λάθος. Όταν η αστική τάξη έλασε στη Κύπρο το 1974 και το όλο ανήλικον πραγματικά οι σοβινιστικές και επεξεργασμένες δηλώσεις των Τούρκων στρατοκρατών πιστεύει ότι αυτοί τους δικαίωσαν και τα νησιά.

Πράγμα το οποίο όμως, από τους διεθνείς συσχετισμούς και από ένα στοιχειώδη πολιτικό σοσιαλισμό που διαφέρει σήμερα στα εθνικά του Τρίτου κόσμου — η Τουρκία — οκτώ κι αν μιλούν στρατοκράτες — το ανεκρίνεται — δεν μπορεί και δεν θέλει να δικαίωσει τα νησιά. Και αυτές είναι επιτόπιες, κρατικές δηλώσεις της Τουρκίας.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ σ. ΗΛΙΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Η βάση του, με ένα τμήμα της παλιάς δεξιάς με ένα τμήμα του στρατού.

Ο δε σοσιαλδημοκρατισμός, με τους αντι-τουρκικούς σοβινιστές στο Αιγαίο. Με επικεφαλής τον αρχηγό του Γεν. Επιτελείου, τον Κοιμήτη, που μπόρεσε για λογαριασμό του Παπανδρέου να εξοστρακίσει όλους εκείνους μέσα στο στρατό, μέσα στον κρατικό μηχανισμό, που θα ποίμα ότι δεν υπάρχει μόνο πρόβλημα Τουρκίας, και το διαπίστωνε πως δεν υπάρχει κανένας συμμαχός γύρω στην περιοχή. Έτσι μπόρεσε να επικρατήσει αυτή η φραζία μέσα στο στρατό.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

Αιτός Μάρτιο του 1985, ήρθε να καθύλαξε το κράτος από την παλιά δεξιά, τη Νέα Δημοκρατία.

Από το 1985 μέχρι σήμερα, χιλιών τις διανομές του ΠΑΣΟΚ, που δεν μέλουν στην βίβληση με το φερότο - ΚΚΕ (και δεν ποίμα φράση λαϊκή και αυτή, ποίμα φράση που το πια τους δεξιά και αντεξουσιαστική).

Τέτοιος είναι ο Κοινοβουλευτισμός, τέτοιος ήταν ο Γιαννιτσόπουλος, ήταν όλοι αυτοί που δεν θέλανε συμμαχία με το φερότο - ΚΚΕ, που δεν θέλανε την απλή αυταρχική, ήταν αυτοί που δεν θέλανε μια συγκλίση.

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΓΙΑ ΕΛΕΓΧΟ ΤΙΜΩΝ

Τον αγώνα για την αύξηση του μισθού, «αίτηση στο μεροκάματο». Έχει «ελέγχος των τιμών». Αναμεσα στα δύο αυτά αιτήματα, από μαρξιστική άποψη και από την άποψη του συνδικαλιστικού κινήματος, υπάρχει ένα χάος. Είναι τελείως άλλο πράγμα να λες αύξηση στο μεροκάματο και άλλο να λες έλεγχο των τιμών.

Αύξηση στο μεροκάματο για όλη την Ελλάδα, 30% σήμερα, για να μην ποίμα 100%, ποίμαμε γάστοι τα τελευταία 5 χρόνια. Αλλά ας ποίμα 30% για να μπορέσουμε στοιχειωδώς να ανασάνουμε και να ξεπεράσουμε με κάτι παραπάνω τον πληθωρισμό.

Αντί γι' αυτό, έλεγχο των τιμών. Τι σημαίνει έλεγχος των τιμών. Να επιβιβάζει η εργατική τάξη, στην πραγματικότητα αυτά τα πολύμηνα συνδικάτα που ελέγχονται ιδιαίτερα από το νεοτοΚΚΕ σήμερα και να λένε στο βιομηχανο του γαλακτος π.χ., «μείωσε την τιμή» ή αν είσαι καλό παιδί και έρθεις και με μας, αύξησε τη λίγο παραπάνω. Μείωσε τον ΟΤΕ, μείωσε την ΔΕΗ. Να μπούμε μέσα στα όργανα ελέγχου, στην κρατική εξουσία, αυτοί οι συνδικαλιστές του νεοτο - ΚΚΕ, ιδιαίτερα στις επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα που έχει γίνει σήμερα η Τεράστια πλειοψηφία στον καπιταλισμό.

Ο ελληνικός καπιταλισμός έχει σήμερα σαν ηγετική του δύναμη τον κρατικό καπιταλισμό. Δεν είναι σοσιαλισμός. Εκεί θέλουν να πάμε. Να εμφανίζεται η εργατική τάξη και να λέει: τόσο το γάλα, τόσο το ψωμί, τόσο το φασί, τόσο το νοίκι, τότε εκείνο, τόσο το άλλο. Να εμφανίζεις 80 καταλόγους και να της λένε οι αστοί: Θα δώσουμε αύξηση στο γάλα, στο νοίκι και το ηλεκτρικό, θα κρητισούμε σταθερό το τηλέφωνο.

Δεν υπάρχει αγώνας έτσι. Έτσι παραλίγο το εργατικό κίνημα. Διαλιθάει. Αλλάστε ο έλεγχος των τιμών, είναι έξω από την μαρξιστική πολιτική οικονομία. Γιατί τον πληθωρισμό τον φέρνει το ίδιο το κράτος, που σπειδαιργά και συγκεκριμένα κόβει πληθωριστικό χαρτονομισμα, που δεν αντιστοιχεί στην αξία των αγαθών. Βάζει στην κυκλοφορία μεγαλύτερο μέρος νομισματος από αυτό που αντιστοιχεί στις τιμές για να γίνουν οι συσπαιλλαγές.

Έτσι αυξάνονται οι τιμές. Αυξάνονται οι πλάσματικές τιμές. Μόνο μια τιμή δεν αυξάνεται. Αυτό είναι το κόλπο του πληθωρισμού.

Αυτό είναι το κόλπο του Παπανδρέου και των υπουργών οικονομικών του. Αυτοί σκεπάζονται ως εξής: -Ενώ θα κόβουμε πληθωριστικό νόμισμα και οι τιμές, στην αγορά, των εμπορών, των βιομηχανών και των κρατικών αγαθών θα αυξάνονται ανάλογα γιατί εμείς, ελέγχουμε, τιμές που κόβουμε το πληθωριστικό χαρτονομισμα, εμείς ελέγχουμε αυτά τα μέσα παραγωγής. Εμείς είτε σαν κράτος, είτε σαν αστική τάξη, μπορούμε να διαμορφώνουμε τις τιμές ανάλογα. Ο βιομηχανος μπορεί να τις αυξάνει, ο κρατικός καπιταλισμός μπορεί να τις αυξάνει».

«Μόνο μια τιμή δεν μπορεί να αυξηθεί» λέει ο Παπανδρέου. «Η τιμή της εργατικής δύναμης».

Αυτό είναι το μυστικό του πληθωρισμού. Και αυτός είναι ο οικονομικός φασισμός του Παπανδρέου. Τουλάχιστον Παπανδρέου, ας άσπες και τον καπιταλισμό ελεύθερο σε ένα τον σημείο. Να δικαίωσαν οι εργάτες έναν άλλο μισθό. Όπως οι τιμές των υλοποιών αγαθών διαμορφώνονται μέσα και από τους ανταγωνισμούς και με τους μονοπωλιακούς τρόπους, άσπες και την τιμή της εργατικής δύναμης να διαμορφωθεί ανάλογα με την προσφορά και τη ζήτηση. Τουλάχιστον. Άσπσε τη να δια-

Αυτό είναι το μυστικό του πληθωρισμού. Και αυτός είναι ο οικονομικός φασισμός του Παπανδρέου. Τουλάχιστον Παπανδρέου, ας άσπες και τον καπιταλισμό ελεύθερο σε ένα τον σημείο. Να δικαίωσαν οι εργάτες έναν άλλο μισθό. Όπως οι τιμές των υλοποιών αγαθών διαμορφώνονται μέσα και από τους ανταγωνισμούς και με τους μονοπωλιακούς τρόπους, άσπες και την τιμή της εργατικής δύναμης να διαμορφωθεί ανάλογα με την προσφορά και τη ζήτηση. Τουλάχιστον. Άσπσε τη να δια-

Αυτό είναι το μυστικό του πληθωρισμού. Και αυτός είναι ο οικονομικός φασισμός του Παπανδρέου. Τουλάχιστον Παπανδρέου, ας άσπες και τον καπιταλισμό ελεύθερο σε ένα τον σημείο. Να δικαίωσαν οι εργάτες έναν άλλο μισθό. Όπως οι τιμές των υλοποιών αγαθών διαμορφώνονται μέσα και από τους ανταγωνισμούς και με τους μονοπωλιακούς τρόπους, άσπες και την τιμή της εργατικής δύναμης να διαμορφωθεί ανάλογα με την προσφορά και τη ζήτηση. Τουλάχιστον. Άσπσε τη να δια-

Αυτό είναι το μυστικό του πληθωρισμού. Και αυτός είναι ο οικονομικός φασισμός του Παπανδρέου. Τουλάχιστον Παπανδρέου, ας άσπες και τον καπιταλισμό ελεύθερο σε ένα τον σημείο. Να δικαίωσαν οι εργάτες έναν άλλο μισθό. Όπως οι τιμές των υλοποιών αγαθών διαμορφώνονται μέσα και από τους ανταγωνισμούς και με τους μονοπωλιακούς τρόπους, άσπες και την τιμή της εργατικής δύναμης να διαμορφωθεί ανάλογα με την προσφορά και τη ζήτηση. Τουλάχιστον. Άσπσε τη να δια-

Αυτό είναι το μυστικό του πληθωρισμού. Και αυτός είναι ο οικονομικός φασισμός του Παπανδρέου. Τουλάχιστον Παπανδρέου, ας άσπες και τον καπιταλισμό ελεύθερο σε ένα τον σημείο. Να δικαίωσαν οι εργάτες έναν άλλο μισθό. Όπως οι τιμές των υλοποιών αγαθών διαμορφώνονται μέσα και από τους ανταγωνισμούς και με τους μονοπωλιακούς τρόπους, άσπες και την τιμή της εργατικής δύναμης να διαμορφωθεί ανάλογα με την προσφορά και τη ζήτηση. Τουλάχιστον. Άσπσε τη να δια-

ΤΑ ΜΙΣΟ-ΠΑΡΑΛΥΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ ΣΕ ΟΛΙΚΗ ΠΑΡΑΛΥΣΗ

Αφήνεται στη μοίρα της η φτωχή αγροτιά

Κατά την προεκλογική περίοδο των δημοτικών εκλογών του '86, ο Α. Παπανδρέου, διά στόματος του τότε υπουργού Υγείας Γ. Γεννηματά, έδωσε ρητή εντολή στους κατά τόπους νομάρχες: «Να ανοίξουν και να λειτουργήσουν τα Κέντρα Υγείας στην επαρχία, πάσει θυσία».

Αυτό το «πάσει θυσία» ερμηνεύτηκε και εφαρμόστηκε ως εξής: Περιφερειακά αγροτικά ιατρεία και υγειονομικοί σταθμοί έκλεισαν και μεταστράφηκαν στα Κέντρα Υγείας. Δηλαδή τα Κέντρα Υγείας άρχισαν να δουλεύουν με αγροτικούς γιατρούς άνευ ειδικότητας, παρ' όλης τις προγενέστερες τυμπανοκρουσίες ότι επρόκειτο να στελεχωθούν και να λειτουργήσουν με ειδικευμένους γιατρούς του Ε.Σ.Υ. και μάλιστα με μια ποικιλία ειδικοτήτων, ανάλογα του μεγέθους των και των αναγκών της επαρχίας τους.

Τα Κέντρα Υγείας «άνοιξαν» λοιπόν, χωρίς καρδιολόγους, χωρίς μικροβιολόγους, χωρίς ακτινολόγους, χωρίς γυναικολόγους, χωρίς... χωρίς... χωρίς... μόνο και μόνο για να εξυπηρετήσουν κάποιες ΠΑΣΟΚικές προεκλογικές και δημαγωγικές σκοπιμότητες. Το

μόνο καινούργιο σ' αυτά ήταν τα ντουβάρια, τα πατώματα, η επίπλωση και κάποιοι χωρίς μονιμότητα τοποθετημένοι «εμμέτεροι» φύλακες, οδηγοί, τραυματιοφορείς, νοσοκόμες που δούλευαν χωρίς να έχουν κάποιο έστω ελάχιστο αντικείμενο εργασίας.

Και η παρανομία να διατηρεί

Οι νομάρχες με στρατιωτικού τύπου αποσπάσεις στην κυριολεξία διέταξαν τους αγροτικούς γιατρούς να παρατήσουν (μερικά ή ολικά) τα χωριά τους, δημιουργώντας τεράστιο πρόβλημα στον πληθυσμό της υπαίθρου και πιο συγκεκριμένα των χωριών, που όντας στην πλειοψηφία του γηρασμένος και σε συνδυασμό με τις αθλιότερες τοπικές επαρχιακές συγκοινωνίες, αδυνατούσε να έχει κι αυτήν ακόμη την χαμηλή υγειονομική κάλυψη, που του παρέχεται απ' τους αγροτικούς γιατρούς των χωριών, αφού τώρα αυτός ο πληθυσμός ήταν αναγκασμένος να διανιέ πολλά χιλιόμετρα για να πάει στο Κέντρο Υγείας και αντί για ειδικευμένο γιατρό να συναντά τον αγροτικό γιατρό.

αυτήν την κατάσταση, ως εξής: Ο ν. 1397 για το ΕΣΥ προβλέπει, για τα Κέντρα Υγείας, γιατρούς πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, ενταγμένους στον θεσμό του ΕΣΥ. Οι αγροτικοί γιατροί όμως είναι νομικά ενταγμένοι στον θεσμό «περί υποχρεωτικής υπηρεσίας υπαίθρου», που δεν έχει καμιά σχέση με το ΕΣΥ και επιπλέον, αφού κρατούσαν σε μερική - αποσπασματική λειτουργία τα αγροτικά ιατρεία, έκαναν και τις καθημερινές εφημερίες στα Κ.Υ. του ΕΣΥ. Αυτό όμως είναι, σύμφωνα με τη νομοθεσία, «διπλοθεσία» και μερική απασχόληση στο ΕΣΥ, κάτι που ο σχετικός νόμος το απαγορεύει καθαρά.

Οι αγροτικοί γιατροί αποδέχτηκαν αυτήν την παρανομία, γιατί με τις εφημερίες στα Κέντρα Υγείας συμπλήρωναν το μηνιαίο εισόδημά τους. Ωστόσο όμως δεν παρέλειψαν να αποταθούν στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, ζητώντας νομοθετική ρύθμιση - τροποποίηση του ν. 1397 για να είναι καλυμμένοι ως προς την απόσπασή τους και την προσφορά υπερωριακής εργασίας (εφημερίες).

Ο Γεννηματάς τότε τους είχε διαβεβαιώσει ότι θα το ρύθμιζε, αλλά, μέχρι που απομακρύνθηκε απ' το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, καμμία ρύθμιση δεν έγινε και η παρανομία συνεχίστηκε.

Μέχρις ότου, που συνέρχεται το Ελεγκτικό Συνέδριο (ανώτατο διοικητικό δικαστήριο) και με την υπ' αριθμόν 115 πράξη του του '87 (21 και 24 Μάρτη του '87) κηρύσσει την υπερωριακή εργασία των αγροτικών γιατρών παράνομη, καταχρηστική και ως εκ τούτου ως μη επιδεχόμενη πληρωμή. Φοβερό! Χιλιάδες ώρες υπερωριακής εργασίας, που έγιναν «καλή τη πίστη»

μεταξύ αγροτικών γιατρών και υπουργείου Υγείας, υπεξαιρούνται νομότυπα και ωμά. Ο κρατικός «Σταματελατισμός» αποθεώνεται...

Οι αγροτικοί γιατροί έπρεζαν από υπουργείο σε υπουργείο, ζητώντας μια έστω προσωρινή νομική ρύθμιση, αλλά όλοι δήλωσαν αναρμοδιότητα. Τότε με Γενικές Συνελεύσεις τους κατά νόμους αποφασίζουν να εφαρμόσουν την νομοθεσία (ν. 1397 και 115/87), σταματώντας κάθε υπερωριακή εργασία (εφημερίες) και αγνοώντας τις νομαρχιακές αποσπάσεις. Οι αγροτικοί γιατροί επιστρέφουν στα χωριά τους και τα Κέντρα Υγείας μένουν με τους φύλακες και τους τραυματιοφορείς για να προσέχουν τους έρημους διαδρόμους, τις πόρτες και τα παράθυρα.

Αλλά ο τραγέλαφος αυτός δεν σταματάει εδώ. Έχει και συνέχεια:

Οι κατά τόπους νομάρχες και πρόεδροι επαρχιακών νοσοκομείων καταφεύγουν στους εισαγγελέες, επιδιώκοντας την αυτεπάγγελτη δίωξη για όσους αγροτικούς γιατρούς δεν εφημερεύουν και αγνοούν την νομαρχιακή απόσπαση, εξαπολύοντας ένα κλίμα τρομοκρατίας και απειλών.

Οι εισαγγελέες, μετά από έρευνές τους, καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι οι αγροτικοί γιατροί δεν κάνουν τίποτα περισσότερο από το να εφαρμόζουν τον νόμο και την απόφαση του διοικητικού δικαστηρίου και ως εκ τούτου δεν υφίστανται καμμία παρανομία.

Έτσι τα ήδη μισο - παράλυτα Κέντρα Υγείας πέφτουν σε ολική παράλυση, με αποτέλεσμα η φτωχή αγροτιά να μένει χωρίς την στοιχειώδη ιατρική περίθαλψη, μιας και αυτή είναι η βασική τάξη που χτυπιέται από την διάλυση των κέντρων υγείας.

ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΙΝΑ

Όχι στη ληστεία του 1% και στην απάτη του 10%

Υπάρχει ένα μεγάλο «σκάνδαλο» σ' αυτή τη χώρα. Το μεγαλύτερο «σκάνδαλο», που όμως όλες οι φράξες και τα κόμματα της αστικής τάξης έχουν ταξικό συμφέρον - ιερό και απαράβατο να το κρύβουν.

Είναι η φτώχεια και η εξαθλίωση που ρημάζει τον εργαζόμενο λαό και πιο πολύ την εργατική τάξη. Το διάφορο μπλοκ της αστικής τάξης έχει να επιτελεία τους, τις εφημερίες τους, τους πολιτικούς τους, μπορούν ανάλογα με τις ταχτικές που ακολουθούν να βγάλουν «στη φόρα» το ένα, τα σκάνδαλα του άλλου. Να εμφανίζουν την «ηθική» τους ή να επικαλούνται την «κάθαρη» όταν πάρουν στα χέρια τους την εξουσία.

Σε ποιον όμως θέλουν να παρουσιαστούν σαν λευκές περιστέρες; Σ' αυτόν που σκανδαλωδώς τον έχουν ρίξει στην πείνα και την ανέχεια.

Στον εργαζόμενο λαό.

Γιατί κανένα κομμάτι εκμεταλλεύτριας τάξης δεν μπορεί να κρατηθεί στην εξουσία χωρίς έστω και μια στοιχειώδη λαϊκή υποστήριξη. Γιατί η πραγματική δύναμη βρίσκεται στα χέρια της εργατικής τάξης, στη δύναμη της να συσπειρώνει γύρω της χωρίς καμιά ιδιότητα, όλες τις καταπιεσμένες τάξεις και στρώματα του πληθυσμού.

1% ΑΤΑ, τόσο λογάρισε σήμερα η Κυβέρνηση πως κοστίζει η «λαϊκή στήριξη» και οι ανάγκες των εργαζομένων. Είναι γεγονός πως η σοσιαλφασιστική κλίκα Παπανδρέου έχει πάψει προ πολλού να αποβλέπει στη «λαϊκή στήριξη». Έχει άλλωστε εξασφαλίσει κάθε αντιλαϊκό στήριγμα που της δίνουν την δυνατότητα να φουσκώνει σαν παγώνι, ανοίγοντας στην ούρα της τα πολύχρωμα γαλιόνια του Γενικού Επιτελείου, της ΚΥΠ, της Αστυνομίας και πάνω απ' όλα του μεγάλου προστάτη Γκορμπατσώφ!

Όσο για τις ανάγκες των εργαζομένων, εδώ υπάρχει το λαϊκό ρητό: «Σκάσε και δούλευε». Και για τους αγώνες τους, υπάρχει και εδώ η συνταγή που λέγεται ψευτο - ΚΚΕ και ΕΣΑΚ.

10% ΑΤΑ λέει η ΕΣΑΚ, είπαμε λιτότητα, όχι όμως και 1%. Ας βάλουμε στο ξεροκόματο και λίγο λαδί για να γλυστράει πιο εύκολα. Γιατί αυτό είναι το 10%. Που είναι όμως και αυτό; Πουθενά!

Το έβαλε η ΕΣΑΚ την Πρωτομαγιά σαν «αίτημα», από την μια για να φτιάξει το μέτωπο με την ΑΔΕΔΥ και από την άλλη για να μπουρδέει να συσπειρώσει τους εργαζόμενους που από καιρό έχει χάσει. Έτσι και αλλιώς δεν θα κόστιζε και τίποτα. Μια ψευτο - απεργία 24ωρη στις 7 του Μάη και κάμψη δημαγωγία στην πλατεία της Ομόνοιας.

Για μια ακόμα φορά οι εργαζόμενοι γύρισαν την πλάτη τους και στις ψευτοπρωτομαγίες και στις ψευτοαπεργίες. Όμως το πρόβλημα παραμένει. Και αυτό είναι το πιο σοβαρό ζήτημα. Η εργατική τάξη πρέπει να αντισταθεί στην πείνα. Και σ' αυτόν τον αγώνα πρέπει να αρχίσει απ' την αρχή. Η ΕΣΑΚ διάλυσε το συνδικαλιστικό κίνημα, τσάκισε τα εργατικά συνδικάτα, προσπάθησε να δέσει το εργατικό κίνημα στα δεσμά της κρατικής συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που δημιούργησε. Οι εργαζόμενοι αντιστάθηκαν σ' αυτό το νέο τύπο εργατοπαρασιτισμού.

Όμως αυτό δεν φτάνει. Είναι πρώτη αντίσταση που πρέπει να δεθεί με την επαναστατική αισιοδοξία για την συντριβή αυτής της κρατικής γραφειοκρατίας και την βήμα - βήμα οικοδόμηση ενός ταξικού διεκδικητικού κινήματος.

Είναι ανάγκη να αποχτήσει και η εργατική τάξη το επιτελείο της, τους πολιτικούς της, να αποκαλύψει το πιο μεγάλο σκάνδαλο και να προβάλλει την δικιά της ηθική, καθαρίζοντας αυτόν τον τόπο από τις βρόδρες της εκμετάλλευσης και της απάτης.

Είναι ανάγκη κάθε εργάτη και εργαζόμενο να μετατρέψει την αγανάκτηση και την πίκρα σε δημιουργική δύναμη για την ανάπτυξη του ταξικού αγώνα. Γιατί πάνω απ' όλα είναι θέμα της ίδιας της επιβίωσης.

Εργαζόμενοι αγωνιστείτε για το ψωμί! Συγκροτήστε νέα όργανα συνδικαλιστικής πάλης μέσα στο εργοστάσιο, στον κλάδο, στο γραφείο, στο καράβι, παντού όπου δουλεύεται, ενάντια στην κρατική παρέμβαση, στον εργοδοτικό έλεγχο και στην σοσιαλφασιστική συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Καμμία πολιτική εξέλιξη δεν μπορεί να είναι προς τα μπρος, όσο η εργατική τάξη παραμένει κάτω από καθεστώς βάνυσης εκμετάλλευσης, φτώχειας και εξαθλίωσης. Όσο συνεχίζει να ποτίζει με το αίμα ακόμα και των ανήλικων παιδιών της το τέρας της κεφαλαιοκρατίας.

Ο αγώνας σήμερα για το ψωμί είναι ότι πιο δημοκρατικό και προοδευτικό μπορεί να αναπτυχθεί σ' αυτή τη χώρα, ενάντια στα σχέδια των υπερόντων και των υποταχτικών τους. Οι κομμουνιστές θα βρεθούν μπροστά σ' αυτόν τον αγώνα, που θα ξεσπάσει αναπόφευχτα, δεινόντας του όραμα και προοπτική.

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ... ΕΠΙΣΚΕΨΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

στοιχείο Αμερικανός, για το ποί το πάει ο Παπανδρέου.

Και είναι φυσικό. Η αμερικανική υπερδύναμη, παρότι διαφέρει από τον ιμπεριαλισμό του 60 - 70 σ' ότι αφορά την παντοδυναμία του, δεν έπαψε να διαθέτει πολιτικό κριτήριο (από μια άποψη αυτό οξύνθηκε ύστερα απ' τα στραπάτσα και τα χτυπήματα που απ' τους λαούς) και να μην μεριζείται τις τοπικές και παγκόσμιες αλλαγές και ανακατατάξεις.

Έτσι έστειλε τον Λίσεφελτ ώστε να πάρει μια πρώτη εικόνα για το είδος αυτών των σχέσεων.

Δεν ξέρουμε τι του είπαν οι εδώ συνομιλητές του κι ούτε μας αφορά να μην μεριζείται τις τοπικές και παγκόσμιες αλλαγές και ανακατατάξεις.

Γιατί αντιλαμβάνομαστε ότι η αμερικανική κίνηση φαινομενικά και μόνο είχε το χαρακτήρα της ε-

νημέρωσης. Στην ουσία ήταν μια «ευγενική» διπλωματική κίνηση προειδοποίησης του αμερικανικού ιμπεριαλισμού ότι έχει αρχίσει και καταλαβαίνει τους ελληνικούς χειρισμούς, αλλά και μια στάση ελέγχου και έμμεσης απειλής ώστε να μην ξανασυμβούν τέτοια πειράματα.

Από αυτή την άποψη είναι ενδεδειγμένη η κατάσταση που επικρατεί πλέον στους κόλπους της αμερικανικής κυβέρνησης.

Όσο αυτοί οι χειρισμοί θα μένουν να παύουν μια πιο μόνιμη μορφή και αυτό θα γίνεται όσο η παπανδρεϊκή ανατολική πολιτική θα ολοκληρώνεται, τόσο περισσότερη θα σκληραίνει η πολιτική συμπεριφορά των ΗΠΑ απέναντι στην Ελλάδα. Μέχρι του σημείου που οι ελληνο - αμερικανικές σχέσεις θα οδηγηθούν, από την φάση της οξύνσης, στην ανοιχτή σύγκρουση.

Φίλοι αναγνώστες της «Ν.Α.»

Σας καλούμε να δυναμώσετε τη φωνή των κομμουνιστών.

Για ενισχύσεις στείλτε στη διεύθυνση: Διονύσης Βόγλης, Βερανζέρου 55 - Αθήνα, τηλ. 5241058.

ΜΕ ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

κής τάξης

Έτσι λοιπόν η γραμμή Πέτσου σαν ακραία «δεξιά» πολιτική συμπεριφορά όλους τους «αριστερούς» από την άλλη πλευρά. Η Β Παπανδρέου πέρασε με τους «σκληρούς» κομματικούς φίλους της «απλής» αναλογικής, δηλαδή της συγκυβέρνησης με το ψευτο - ΚΚΕ δηλαδή τους ψευτο - αριστερούς, σοσιαλφασιστικές κομματικούς γραφειοκράτες τύπου Γεννηματά, Λαλιώτη που έχουν επικεφαλής τους τον Παπανδρέου.

Έχοντας λοιπόν μερικά αφοσιωμένα ταίρια με αριστερό πρόσωπο μέσα ή έξω (σαν άφθαρτοι) από τον κομματικό μηχανισμό ο Παπανδρέου γίνεται αρχηγός της αριστερής δήθεν φράξιας.

Εκμεταλλευόμενος σωστά τις αντιθέσεις των πασοκικών φράξιών και την φυσική τάση της κομματικής κρατικής γραφειοκρατίας προς τον κρατικό καπιταλισμό συσπειρώνει όλο σχεδόν το κόμμα ενάντια στην «δεξιά στροφή», δηλαδή ενάντια στις φιλοδοξίες, φίλο - ιδιωτικό καπιταλιστικές δυνάμεις μέσα στην κυβέρνηση στις οποίες έχει αναθέσει την οικονομική πολιτική και την πολιτική της πείνας για να τις τσακίσει πολιτικά.

Είναι φανερό ότι αφήνει τους Πέτσους και τους Σημιτηδες να εκτινένται σαν φίλο - καπιταλιστές ενώ ταυτόχρονα τους εμποδίζει να εφαρμόσουν με συνέπεια την πολιτική τους. (Παράδειγμα παλιότερα η μεταίωση της εξαγοράς της Τράπεζας Κεντρικής Ελλάδας από τον Κοσκωτά ενάντια στην θέληση του

Σημίτη με την κινητοποίηση του δήθεν αριστερού κομματικού μηχανισμού και του ψευτο - ΚΚΕ).

Ο λαός βρίζει, και καλά κάνει τον Σημίτη, ενώ ο Παπανδρέου, που βάζει φαινομενικά στην μέντα τον Γεννηματά και ακόμα περισσότερο τον Λαλιώτη για να τους προστατέψει σαν αριστερά ντάματα - ρεζέρβες, παριστάνει τον διαιτητή ανάμεσα στους φίλο - δικτικούς της κυβέρνησης και τους δήθεν αριστερούς του κόμματος.

Είμαστε της άποψης ότι ο Παπανδρέου υποχωρεί σ' ένα βαθμό στο οικονομικό επίπεδο στους Αλεξάρ - Διβάνη για να μπορέσει μέσα από την μεγάλη κομματική πίεση να τους αποσπάσει την «απλή» αναλογική στη Βουλή. Το πρόβλημα του Παπανδρέου πρέπει να είναι το πως θα ψηφίσει η κοινοβουλευτική ομάδα που αποτελείται σε μεγάλο βαθμό από συνεχιστές του παλιού κέντρου, την «απλή» αναλογική. Αν αυτό συμβεί είναι εύκολο αμέσως μετά από πολιτική άποψη να τους συντριψει και να προκηρύξει εκλογές. Η πάλι ενάντια στην «δεξιά στροφή» που έχει κέντρο την υπερδέξια απλή του Περισσού, και της ρωσικής προεβείας ήδη έχει σαν αποτέλεσμα να έχουμε ήδη μια αιωρούμενη κυβέρνηση, μια κυβέρνηση που εναντίον της να συσπειρώνονται όλα τα κόμματα συμπεριλαμβανομένου και του ΠΑΣΟΚ.

Ο Α Παπανδρέου δεν εμφανίζεται καθόλου σαν αρχηγός αυτής της «δεξιάς» κυβέρνησης. Δεν τοποθετείται εδώ και πολύ καιρό σε κανένα ζήτημα οικονομικής ή σο-

τερικής γενικά κρατικής πολιτικής με εξαίρεση την «αριστερή» παρέμβαση του πριν μισό χρόνο με τα νοίκια.

Ο Παπανδρέου είναι απλά αρχηγός του έθνους βγάζοντας διαρκώς λόγους ενάντια στην Τουρκία και υπέρ της Ρωσίας. Σ' αυτή την «δεξιά» κυβέρνηση αυτός ο μοναχικός καθαυτός της «αριστεράς» αυτός ο εισοδητής και παλιός τροτσκιστής, ελέγχει μόνο το υπουργείο Αξιομαχίας, την ΚΥΠ και το υπουργείο Εξωτερικών, δηλαδή τα πιο βασικά.

Η πολιτική του με λίγα λόγια είναι να προβοκαρεί τους παλιούς κεντρικούς και γενικά τους δικτικούς (αντι - τουρκούς ή όχι) που έχουν μπει δίχως πολιτική γραμμή στο διεθνές επίπεδο, δίνοντας τους την διαχείριση της πολιτικής της πείνας, ενώ ταυτόχρονα οι ρωσόφιλες δυνάμεις να πάρουν την ηγεμονία μέσα στον κομματικό μηχανισμό με την πάλι ενάντια στην «δεξιά στροφή».

Από δει φαίνεται πόσο ανόητο είναι το αντικυβερνητικό μέτωπο του Μητσοτάκη που επιχειρεί αυτός μαζί με το ψευτο - ΚΚΕ και πόσο σωστή είναι η αντικυβερνητική πολιτική του ψευτο - ΚΚΕ που στηρίζεται στο συνασπισμό των «αριστερών δυνάμεων» δηλαδή και του «αριστερού» κομματιού του ΠΑΣΟΚ. Ενώ το ψευτο - ΚΚΕ κλείνει και και που το μάτι στο Μητσοτάκη, το κέντρο της δικιάς του αντικυβερνητικής πολιτικής είναι η παλιά δεξιά δηλαδή η Ν.Δ.

Αντικυβερνητικό μέτωπο με καθοδήγηση του Περισσού, αυτή είναι η ανερχόμενη πλατφόρμα της

φάσης. (Πάντα πρωτοπόροι οι διαρρήχτες της «κ. Αναγέννησης» προτείνουν ανοιχτά ένα αριστερό αντικυβερνητικό μέτωπο και πάντα γελοίοι θέλουν να το καθοδηγήσουν).

Αυτή είναι η πλατφόρμα και του Παπανδρέου. Όμως αυτός υποχρεώνεται σήμερα στον ρόλο του διαιτητή όσο σ' αποσπάσει την «απλή» αναλογική γι' αυτό ενώ πετάει τις μπόμπες είναι υποχρεωμένος να κρατάει την συνοχή του ΠΑΣΟΚ και της κοινοβουλευτικής ομάδας δηλαδή να καθυστεράει τους «κεντρικούς» του.

Αυτός είναι ο λόγος που η σύγκρουση Βάσως - Πέτσου έληξε με προσωρινή ανακωχή.

Δεν έχουμε παρά να περιμένουμε το επόμενο σκάνδαλο ώστε να σχηματίζονται ακόμα πιο καθαρά τα δύο στρατόπεδα μέσα στο ΠΑΣΟΚ και την κυβέρνηση. Όλη η εποχή που διανύουμε από το '85 και πέρα χαρακτηρίζεται από την λύση αυτής της μεγάλης αντίθεσης. Πρόκειται για το σάλο - μορτάλε των ρωσοφίλων δυνάμεων και πρέπει να ετοιμάζεται καλά.

Όσο ξενοδουλή και κούφια να είναι η αστική τάξη, τέτοια περάσματα δεν είναι εύκολα.

Το πραγματικό όμως εμπόδιο στα σχέδια όχι μόνο του Α. Παπανδρέου, αλλά και των σημερινών φορέων της πολιτικής της πείνας δεν μπορεί να είναι άλλο από το εργατικό κίνημα. Η δικιά του αναβίωση, η συνειδητοποίηση και οργάνωση είναι το πρώτο καθήκον των κομμουνιστών αλλά και η πιο δικαιοσύνη υποπόση που πρέπει να υποστηρίζει κάθε δημοκρατικός άνθρωπος.

